

ΒΙΒΛΟΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ πρὸς ΜΟΥΙ

Mon cher Moui, εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας μέσης
γιὰ τὰς λαμπράς σας πρὸς ἐμὲ καὶ πάλιν διαθέσεις.
Τὰς συμβουλὰς σας δέχομαι μετὰ χαρᾶς μεγάλης,
πλὴν πρέπει νὰ γνωρίζετε, ἀκόμη σὺν τοῖς ἄλλοις,
ὅτι ἐμπέδωσαν πολὺ τὰ πράγματα ἐσχάτως,
κι' οὕτως εἶπεῖν ἀνάστατον εὐρίσκεται τὸ κράτος !
Οἱ Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν, quand même, νὰ πολεμήσουν,
κι' ἄλλοίμονο στὰ χάλια μας ἂν δὲν μᾶς ἐμποδίσουν !...

ΜΟΥΙ πρὸς ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΝ

Mon cher Ministre, χθὲς ἔλαβον ἀπάντησίν σας ἄλλην
καὶ εἶδον πῶς εὐρίσκεσθε εἰς σύγχυσιν μεγάλην !
Καθὼς καὶ στὰς προτέρας μου, σὰς ἐπαναλαμβάνω
πῶς μὲ παλάβραις σας καιρὸν δὲν ἤμπορῶ νὰ χάνω.
Ἄν εἶπατε στοὺς Ἕλληνας πῶς πόλεμον ποθεῖτε,
πολὺ εὐκόλως δύνασθε καὶ νὰ τοὺς τὸ ξεπῆτε.

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ πρὸς ΜΟΥΙ

Mon cher Moui, parole d' honneur δὲν ἤλπιζον ποτέ μου
πῶς μὲ τ' ἀστεῖα θὰ βρεθῶ ἀπέναντι πολέμου !
εἶδον σημαίας κυανὰς μ' ἐνθουσιώδη πλήθη
ἤκουσα τὰν ἢ ἐπὶ τὰν ἀπὸ Ἀρκάδων στήθη.
Εἶδον λαμπρὰ βεγγαλικά ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας
ἤκουσα ζήτ' ὁ πόλεμος, ἄνευ τινος αἰτίας !
ἤκουσα..... τί δὲν ἤκουσα ἕνα θεὸς τὸ ξέρη,
κι' εἶπ' ἂν δὲν γίνῃ πόλεμος νὰ μοῦ κοπῆ τὸ χέρι !
Ἄνευ ὑμῶν ὡς βλέπετε εἶμαι σχεδὸν χαμένος
οὕτως εἶπεῖν εὐρίσκομαι ἀκρωτηριασμένος !...

ΜΟΥΙ πρὸς ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΝ

Mon cher Ministre ! Ἀνέγνωσα ἐν ἀπορίᾳ πάσῃ,
δσας καὶ πάλιν γράφετε παλάβρας ἐν ἐκτάσει !

Ἐξ ἔσων κατενόησα εἰλικρινῶς ποθεῖτε,
 νὰ εὕρητε τὴν ἀφορμὴν διὰ ν' ἀφοπλισθῆτε.
 Τὴν κεφαλὴν σας ξύσατε... σᾶς συμβουλεύω μόνον,
 νὰ παύσετε τὸ στάδιον τῶν κωμικῶν ἀγώνων.
 Αὐτὰ πρὸς τὸ συμφέρον σας σᾶς λέγουν ἔλ' οἱ Γάλλοι,
 κι' εἶν' ἡ φωνὴ των φιλική... Κανεῖς μὴν ἀμφιβάλλη...

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ πρὸς ΜΟΥΙ

Τὴν θελκτικὴν ὑμῶν φωνὴν παρήκουσα πιστεύω,
 καὶ πῶς τὸ ζήτημα πολὺ καὶ πάλιν τὸ μπερδεύω...
 Εἶπον ὅτι προσφέρονται οἱ Γάλλοι νὰ μᾶς σώσουν,
 καὶ, ἂν ἀφοπλιζόμεθα, πῶς κάτι θὰ μᾶς δώσουν!
 Τὴν εἴδησιν ἐδέχθησαν χορδαῖς τε καὶ ὄργανοις,
 καὶ ἡ δευτέρα φαίνεται χείρων τῆς πρώτης πλάνης.

ΜΟΥΙ πρὸς ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΝ

Oh mille tonnières! oh sapristi! καὶ κάτι παραπάνω...
 Mon cher Ministre, μὰ τὸν Χριστὸν δὲν σᾶς καταλαμβάνω!
 Εἶδον τὴν φρενοδράθειαν κι' ἐγὼ τῆς πρωτευούσης,
 ἀλλὰ δὲν εἶμ' ὑπεύθυνος διὰ τὰς παρακρούσεις.
 Ἄν ἤξευρα πῶς πόλεμος θὰ πῆ γιὰ σᾶς εἰρήνη,
 θὰ ἔλεγα ὁ πόλεμος αὐτοστιγμὶ νὰ γίνη...
 Τώρα στοὺς συναδέλφους μου θὰ πῶ νὰ σᾶς συνδράμουν,
 τοὔτέστιν τὸν ἀποκλεισμένον ὡς τάχιον νὰ κάμουν...

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ πρὸς ΜΟΥΙ

Mon cher Moui, εὐχαριστῶ ἐξ ὅλης μου καρδίας,
 διότι μᾶς ἐσώσατε ἀπὸ τῆς κωμωδίας!
 Εἶδον μετ' ἄκρας μου χαρᾶς τοὺς ἠνωμένους στόλους,
 στάς γραφικὰς θαλάσσας μας ὡς εἶδος περιπόλους!
 Ἡμεθα ὅλοι ξεαλλοί... γυναῖκες μετὰ παίδων,
 ζητωκραυγάζουν μετ' ἐμοῦ τὸν ναύαρχον Ἀλφρέδον.
 Ἐγὼ δὲ ὡς ἐκ θαύματος σωθεὶς ἐκ καταγιγίδος,
 τὴν ἐξουσίαν παραιτῶ πρὸς χάριν τῆς πατρίδος!
 Ἄλλ' ὅμως καὶ μακρὰν αὐτῆς, παμῆλτατε Μουί,
 θὰ κράζω πῶς μὲ ἐσώσατε, οὐί, οὐί, οὐί... .

Τὸ χέρι